

لندن ۱۸ رجب ۱۹۹۳

دوست عزیز سید احمد آمار صدر الدین

سلام گرم و پر مهرم را بپذیرید. لقب و بیوگرافی شما را با آمار صدر الدین (الهی) «طفلی صد ساله»
 به نام شوخو که در مجله روزگار، نو منتشر می‌شود با شوق و دقت می‌خوانم. این طرز تفکر و برداشتی
 سبک و ویژه که گونه گون ساعیان معاصر، در ادبیات ما نازکی دارد که بر این بسیار حایب است.
 زیرا از سال ۱۹۸۰ در رساله «بنا نویسی - پدیدگونی» تا ۱۹۸۰ که در انتشار ادبیات جهانی
 کار می‌کردم، مگر گرم تحقیق و تطبیق شوخو در ایران، افغانستان و پاکستان بوده ام. کلاست به
 و اما نظره از نگارش این نامه، تبدیل یک حدس و گویای شما و اندران در واقعیت
 نوشته ام که گویا آمانت این ساعه در وطن با قدم حوادث آذربایجان از ماه
 ۱۳۲۵ یا اندکی پس از آن پایان یافت و او ناگزیر به سرزمین آسی غریب عزیمت کرد. جمعیت
 هفتی است؛ ز راه در فروردین ماه ۱۳۲۵ به منظور ازدواج با افسر جوانی که در آذربایجان
 بود به تبریز رفت و ۲ ماه بعد همراه او به اتحاد شوروی رسید. سال ۱۹۸۰
 به ایران برگشت و از ۱۹۸۲ تا کنون ساکن لندن است.
 چون در باره بازگشت او، توسط شه و دیگران چیزی نوشته شده است به غیر مؤلف
 «خبر ساعیان پاریسی زبان» که می‌گوید گویا به وطن برگشته است (ضمیمه که تقدیم می‌کنند که
 ز راه در آن مهاجرت نمود مانده یا آنجا مرده است. در دهه ۱۳۲۰ میلادی
 آنجا به زندگی می‌رستگاری می‌نمودم تا آنکه با احاطه آرنای آستانه است. بگذریم
 امیدوارم در کار بزرگی که پیش گرفته اید، در نگارش تازه ترین تاریخ شعر معاصرین ما
 بهره منصف تر باشید. سلام و احترام به آمار صدر الدین (الهی).

دوست
 زاله